

AMERIKONAS PERLEKE PER ATLANTIKA.

ESTONAI ARTI PETROGRADO; PA- ĒMĒ 12.000 BELAISVIŲ.

LIETUVIAI PRASO SUV. VALS. PRIPAZINIMO.

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on
May 29 1919, as required by the Act of October 6, 1917.

Vilnius Lietuvos viešpatybės pamatas.

JO UZLAIKYMAS LENKAIS REISKIA TAUTOS
ŽLUGIMA.

Talkininkų nepaisoma.

(Mykolo Farbman'o kablė Philadelphios Bulletin'ui
ir Chicago News.

„Kaunas, Lietuva, 20 d. geg. per Copenhageną, 26 d. gegužio. Keistai pasijunti įvykęs Kaunan, kuris buvo tik keli mėnesiai atgal tvirtove vokiečiams isigriaujanti Rusija, bet kuris dabar yra naujos viešpatijos, kovojančios su Rusijos bolševikais ir imperijalistiška Lenkija už savo nepriegulmybę, sostine.

Reginiai vaizdingi iš aplinkinių kalvų. Tai tipiškas provincijinis vakarų Rusijoje miestas. Jis vargingas, purvinas, beturtis ir triukšmingas — tikra mažoji Babilionija.

Zmonės, kalbanti rusų, baltgudžių, vokiečių, lenkų, lietuvių ir žydų kalbomis, o daugiausia rusų, garsiai lenktynioja už savo buitį, itaką ir pripažinimą.

Net naujoji lietuvių armija nesugebo išrišti kalbos klausimą. Mažiausiai aš girdėjau lietuvių apicierių kalbant tarp savęs rusiškai. Daugelis kareivių kalba ir supranta vien tik baltgudiškai — ukrainų ir rusų kalbų mišiny.

Nepaisant mišrumo dėmių yra kas tokio, darančio naujos tautos atbudimo gyvybės išpūdį. Gal tokiausmą sukelti lietuvių armijos tautinė uniforma ir geltonos, raudonos ir žalios spalvų vėliavos, plevėsuojančios daugybėje ant skaitlingų valdžios triobėsių.

Kaip ten nebūtų, Lietuvos egzistavimas aiškus ir matyt, kad mažoji viešpatija kovos už savo pripažinimą. Ją pripažino tik Vokietija (?) ir kiekvienas klausia: Kodėl talkininkai taip nerangus pripažinime Lietuvos istorijinių ir tautinių teisių prie laisvės.

Opiusias dalykas tai santikiai tarpe lietuvių ir lenkų ir Vilniaus, Gardino bei kitų Lietuvos teritorijų po lenkų okupacija likimas. Kaip daugelis išreiškia, brutališkai parodyta lenkų valia pasilaikyti Vilnių, kurį skelbia ne kaip Lenkijos tautinę šventenybę, įvarė armiją ir valdininkus į didžiausią apmardą. Pasakos apie lenkų baisų žiaurumą Vilniuje ir lietuvių mokslo vyrų ištrėmimai žmonės baisiai kiršina.

Lenkų (?) apsaugos komitetas išlipino manifestus, paskelbiančius karę lenkų imperijalizmui. Lenkų dvarininkai, sakoma, nepaisys agrariškų reformų, kurios beveik jau įvykintos. Antagonizmas pasiekė jau verdančio laipnio ir matomi kraštutinio aimanio ženklai.

Buvo abejonių, ar Lietuva su savo mišriais gyventojais, kurių didelė dalis yra simpatijoj su Rusija ir be priegios prie jurių, gali užsilaikyti kaip pilnai nepriklausoma viešpatija. Vienas aiškus dalykas, be Vilniaus Lietuva, kaip viešpatija, negalima.

Kas simpatizuoja lietuvių nepriegulmybei, turi sutikti su teisingais jų reikalavimais vilniaus ir aplinkinių teri-

torijų. Ne žemlapis, kurį Paryžiuje ar kitur perdėrbama. Gyvenanti žmonės, tautinės vienatos kovoja už savo buitį. Leisti Lenkijai pasilaikyti Vilnių, tai paskelbti mirties pasmerkimą Lietuvai. Nėra reikalo save prigaudinėti kaslink Vilniaus likimo reikšmės.”

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on
May 29 1919, as required by the Act of October 6, 1917.

ESTONIA ARTI PETROGRADO.

Londonas, 25 d. geg. — Exchange Telegrapho' depeša iš Copenhageno sako esant tikrų žinių, jog estonai paėmė Peterhofą, dveyniolika mylių (angliškų) į vakarus nuo Petrogrado.

Helsingforso laikraščiui atspauzdina Maskvos depešas, pranešančias, kad Nikolai Lenin, bolševikų vadas, pasiūlė admirolui Kolčakui, kovojančiam prieš bolševikų spėkas, armistaciją, kad aptarti taikos išlygas.

Helsingforsas, 25 d. geg. — Pranešama iš Revelio, kad Petrograda ginant kovoje, be 12.000 savo belaisvių raudonieji neteko keturių šarvuotų traukinių, dviejų batarejų, dvidešimties aštuonių lauko kanuolių ir 120 mašininų kanuolių su milžiniškais maisto ir amunicijos sandėliais.

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on
May 29 1919, as required by the Act of October 6, 1917.

VOKIETIJA NENOR ISDUOT KAIZERIO.

Associated Press'a, Berlynas, 27 d. geg. (suvėluota). Vokietijos priešingi pasiūlymai taikos konferencijos išlygoms, paduoti jos igaliotiniams Versailles'e, apima sekančius punktus:

Vokietija atmeta reikalavimą išduoti kaizerį ir kitus priešų teismui ir pasiūlo, kad visoki tarptautinių teisių peržengimai „kas juos nebūtų papildę, būtų teisiami imperijaliu teismu.”

Vokietija sutinka nuginkluoti visus savo karės laivus, su išlyga, kad jai būtų sugražintas vaizbos laivynas.

Ji taipgi pasiūlo, nedaryti jokių teritorijalių atmainų nesiklausus gyventojų, kuriuos tat paliečia.

Griežtai atmeta reikalavimą išsižadėti Rytų Prusijos, Vakarų Prusijos, Augstosios Silezijos ir Memelio. (Klaipedos).

Jie nurodo, kad Danzigas turi tapti liuosu portu, o upė Visla neutralizuota.

Užimta teritorija turi būt evakuota iš šešis mėnesius. Vokietija apsiima išmokėti 20.000.000.000 mkarių (5 bil. dol.) auksu iki 1926 m. kaip atlyginimą ir kas mėn mokėti nuo 1927 m. iki neišmokės 100.000.000.000 markių (25 bil. dol.) auksu.

Jei tautų lyga bus įsteigta, įskaitant Vokietiją, pastaroji privalo administruoti savo kolonijas atsakančiais lygos principų.

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on
May 29 1919, as required by the Act of October 6, 1917.

POPIEZIAUS DELEGATAS PARYŽIUJE, BET NEPRI- IMTAS OFICIJALIAI KONFERENCIJON.

Paryžius, 28 d. geg. Monsignoras Cerretti, popiežiaus pasekretorius atvyko Paryžiu, atstovaudamas popiežių, kad aptarti katalikiškų misijų stovį po visą pasaulį.

Ji oficialiai nepriėmė taryba užtai, kad Londono sutartyje yra nusprendimas neleisti Sventam Sostui imti dalyvumo į diplomataų akciją, kurioje rišama klausimai paliečianti karę.

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on
May 29 1919, as required by the Act of October 6, 1917.

NAUJOS BALTICO VALSTYBES VIS DA BETVARKEJE.

Laukia Paryžiaus nuosprendžio.

Barsett Disby kablė Philadelphios Bulletinus ir
Chicago News.

Stockholmas, 27 d. geg. Rasi bus neprošali nurodyti kaipo izymų faktorių Rytinio Baltiko padėjime, tai nuolatine pastovios valdžios tikro išsivystymo ženklų stoka.

Net Suomija nepadarė tikro progreso linkui įsteigimo prieteliškos politinės atmosferos, kas pažymi suvienytą brolišką tautą.

Kitur dalykai da blogesni. Ilgais mėnesiais Estonija, Latvija, Lietuva ir Kuršas buvo politinio chaoso padėjime neparodant jokių pagerinimo ženklų.

Jie neišdavė drūtų vyrų sugebančių paimti vairą ir mėginančių svyruojančių valstijų laivą stumti pirmyn į audrotas jures. Demagogų ir kalbėtojų nestinga, bet vyrai su tikra šypsena, drūtom rankom ir statančiais administratyvais smegenimis dar nepasirodė.

Pakaktinai yra sveikų elementų tose suvargusiose šalyse, kurie ūmai jungtusi po gera vadovystė, jei tokia apsirėktų. Reikia pažymėti sulig tų viešpatijų, kad tikra nežinė, kokią ateitį joms nuspręs Paryžius, begalo kliudo gemančiai vadovystėi.

Jie klaidžioja netikrybės jurėse kaslink savo likimo — ar jie bus nepriegulmingi arba, gal, dručiai ar liuosai prijungti prie Vokietijos ar Rusijos — bolševikiškos Rusijos ar ne bolševikiškos.

Sveidija arti jūjų ir, naturaliai, labiausia anų ateitim rūpinasi. Svedai grįžta apsilankę po tas šalis — trumpai išreiškia savo ten patėmijimus vien patraukimu pečiais ir tvirtinimu: „Paryžius turi duoti jiems aiškų nurodymą sulig jų ateities pirm nei jie galės mėginti įeiti į ramų vandenį.”

